

ЛЮДИНА, ЯКА ВИЗНАЧИЛА НАШ ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ

Беляєв Михайло Іванович – це людина-легенда, зразок працездатності, цілеспрямованості, величезних організаторських здібностей, справжній патріот своєї справи, видатний вчений та педагог. Володіючи такими якостями, як неперевершена працездатність, він надавав жорстких вимог до своїх співробітників.

Неординарна особистість Михайла Івановича розкрилась повною мірою в науковій і педагогічній діяльності. Відповідальність, організованість, творчість, терпіння, велика сила волі – це основні риси його особистості, які створили модель успішної людини, здатної на вражаючі здобутки.

Нас завжди вражала його жадоба до знань, до пізнання нового. Його виступи на наукових конференціях, засідання кафедри вражали справжнім мистецтвом гарно і послідовно висловлювати свої думки, переконливо доводити або спростовувати якісь ідеї, твердження. Він легко знаходив потрібні аргументи, його міркування були глибокими й чіткими. Це, звичайно, природний талант. Але водночас ми були свідками його самовідданої праці над усіма проблемами, які поставали перед ним, постійного самовдосконалення та вимогливого ставлення до своєї роботи. Його часто можна було бачити в оточенні аспірантів, студентів, молодих викладачів, які хотіли отримати потрібну консультацію з досліджуваної проблеми чи з приводу виступу на науковій конференції тощо. І нікому він не відмовив, знаходив потрібні слова, слухну пораду, пропонував і навіть сам приносив з власної бібліотеки потрібну книгу чи наукову статтю, допомагав визначитися з концепцією трактування якогось дискусійного питання.

Михайло Іванович – фахівець, який поєднував у собі професіоналізм із людяністю та порядністю. Він сам був творцем і допомагав студентам, аспірантам та молодим викладачам стати творцями; він учив не просто пізнавати, а ще й розуміти, аналізувати, дивитись на речі багатоспектрально, кожному давав можливість проявити свою індивідуальність, висловити власне бачення того чи іншого питання.

Його вміння вислухати і прагнення завжди допомогти всім, хто до нього звернеться, не могли не викликати захоплення. А ще повага, з якою Михайло Іванович ставився до сторонніх, уміння бачити у кожному передусім людину, зробити все для того, щоб всім було добре.

Звертались за допомогою чи порадою і ми, завжди знаючи, що не відмовить. Він допомагав і радив так щиро та легко, ніби нічого особливого. Водночас, ці питання, які він із такою легкістю вирішував,

насправді були дуже важливими, ледь не доленосними для нас. А на слова подяки він тільки ніяковів, кажучи: «Та що ти, я ж нічого такого, звертайся, у разі чого». Він завжди з'являвся саме тоді, коли було потрібно, щоб хтось був поряд, говорив так, ніби достеменно знав причину переживань. У потоці змін авторитетів часу, він вирізнявся глибиною та справжньою, а не ситуативною людяністю. Думаємо, що саме через це він – та людина, яка залишає по собі слід.

Отаким він Михайло Іванович Беляєв – людина з великої літери, вдумливий педагог, мудрий учитель, вірний друг. Таким і залишиться в наших серцях, таких не забувають.

І.В. Бабкіна, канд. техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

І.В. Бусрова, зав. лабораторії (*ХДУХТ, Харків*)

ИСТИННОЕ РУКОВОДСТВО

Для присвоенной его душой Вечности отмечаемые 80 лет всего лишь миг. Поднимаясь от ностальгии воспоминаний о продуктивных годах совместного соработничества, постараемся не забыть очередность теперь нашей помощи его душе молитвой, действенной для ее (души) нового состояния. Там земной лифтинг его заслуг оставляет только духовную компоненту (доброта, помощь ближним, трудолюбие во благо и многое другое). И Там отчетливо открывается истинное руководство Управителя Жизни. Земные совершенства души нашего руководителя Там могут возрастать нескончаемо. «В каждом человеке таинственно живет Господь независимо от того, почитает ли Его человек или нет. Но Он здесь в центре жизни. Он движет жизнью. Верующие мы или нет, мы исполняем Его план. Мы призваны трудиться ради Него» (Старец Фаддей, Сербия).

В свое время Хозяин Жизни, иго Которого – благо (см. Мф. 11.30) взял Михаила Ивановича из жизни земной в потустороннюю, а не как бы некий «смертельный климатический удар татаро-монгольского ига» (умер в Монголии).

Сие воспоминание – не претензия на холическое (целостное, нефрагментарное) представление о всесторонней личности Михаила Ивановича. И совсем не некий Big date (все данные) о нем.

Из его посылка нам отметим самое важное. Его основной не ангажированный «костяк был заточен (в лучшем смысле) его токами высокой чистоты». И учебные потоки обогащались мощным потоком его жизни. Мы все возрастали в русле строгой, но не жесткой